

ZPRAVODAJ

53. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ POŘÁDANÁ
V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1983
NA POČEST 35. VÝROČÍ VÍTEZNÉHO ÚNORA A LIDOVÝCH MILICÍ.

SOUČASNOST A BUDOUCNOST JIRÁSKOVA HRONOVA

Národní a jednou za dva roky i celostátní tradiční přehlídka amatérských divadelních souborů — Jiráskův Hronov — prochází v posledních letech různými koncepčními změnami. Odpovídá za ně zejména programová rada, vedle řídicího výboru a organizačního štábu jeden ze tří orgánů Jiráskova Hronova.

Zatímco řídicí výbor, jmenovaný ministerstvem kultury ČSR v dohodě s dalšími spoluvyhlašovatelí, posuzuje návrh koncepce, rozpočtu a závěrečné hodnocení akce a organizační štáb, ustavený u Městského národního výboru v Hronově, zabezpečuje celou organizační přípravu, realizaci a uzavření přehlídky, programová rada, ustavená při Ústavu pro kulturně výchovnou činnost — jako ideově odborného a ekonomického gestora přehlídky — vypracovává a předkládá řídicímu výboru a ministerstvu návrh celkového programu Jiráskova Hronova — od repertoáru hlavních i doplňkových programů a výstav po akce Dílny amatérského divadla. Při této práci vychází programová rada z hodnocení minulých ročníků, z připomínek spoluvyhlašovatelů a pořadatelů, z námětů ústředního poradního sboru, krajských kulturních středisek atd. Připomínky a náměty jsou velmi často protichůdné, navzájem se vylučují a tak vždy zůstává někdo z navrhovatelů neuspokojen — nicméně se domnívám, že zejména v posledním období se podařilo uskutečnit některé změny, které se objektivně osvědčují.

Nepochybně hlavní programovou změnou v letošním ročníku je skutečnost, že v s e c h n y d i

vadelní inscenace, zařazené do hlavního programu 53. JH (ať na jevišti Jiráskova divadla, nebo v „aréně“ ve Žďárkách) byly do programu zařazeny jako první navržené inscenace z krajských přehlídek. Znamená to, že v letošním roce nepracovala žádná výběrová porota a plnou odpovědnost za to, co na 53. JH vidíme, mají krajské poroty, odbory kultury krajských národních výborů a krajská kulturní střediska — ergo zařazené inscenace předkládají vizitku úroveň amatérského divadla všech krajů ČSR. Tento způsob výběru byl umožněn mj. i tím, že pro Rok českého divadla byl koncipován Jiráskův Hronov, který je jednou z hlavních akcí RČD, jako přehlídka nejlepších inscenací, kterými se ochotníci vyrovnávají s impulsy a texty české dramatické tvorby: to umožnilo potlačit do jisté míry nutnost brát v úvahu i celkovou dramaturgii JH — v naději, že návrhy z krajů v té či jiné míře složí takový repertoár národní přehlídky, který alespoň do jisté míry předvede obraz české dramatiky od klasiky k dnešku, jak ji chápou a interpretují amatérští divadelníci této naší společnosti. Jak tato naděje a toto riziko vyšlo, mohou posoudit účastníci 53. JH sami

Dokončení na str. 2

Srovnání davu u malých školních stolků vždy každý den odpoledne na hronovském náměstí jasně signalizuje, že právě vyšlo další čerstvé číslo našeho Zpravodaje, jehož dny stejně jako doba trvání letošní národní přehlídky jsou definitivně spočítány...

NAŠE RECENZE

Adam Stvořitel

Hra Adam Stvořitel nepatří mezi často frekventované tituly v českém divadle. Jakoby případně inscenátory odrazoval její jistý nihilismus a skepse, kterou bratři Čapkové vnesli do této hry pod dojmem první světové války, pod dojmem otřesných zkušeností z této světové katastrofy.

Patří ale k jistým „tradicím“ amatérského divadla v dramatické oblasti podnikat pokusy, které se snaží přiblížit současnému divákovi tituly, neběžně hrané na profesionálních scénách, tituly zcela zapomenuté, případně tzv. nehratelné (ostatně letos jsme byli svědky jiného podobného pokusu se Šrámkovými Zvony).

Soubor Anebdívaldo provedl v textu rozsáhlé škrtky a uchopil tuto hru spíše jako jistý scénář, libreto pro vyjádření svých generačních pocitů, svého divadel-

ního názoru. Zvolil pro inscenaci formu „diskotéky“ a nastudoval tak představení, které je určené pro jistý, úzký okruh diváků, ke kterému se také patrně zcela cílevědomě obrací. A obrací se ke svému di-

Dokončení na str. 4

Zasedli v hledišti

Také včerejšího představení v Jiráskově divadle a ve Žďárkách se zúčastnili čestní hosté: Jiřina Gabrielová, pracovnice MK ČSR; doc. dr. Marián Mikola, prorektor Vysoké školy múzických umění v Bratislavě; Olga Lichardová, pracovnice Osvetového ústavu Bratislava; Josef Vlček, pracovník KV KSČ v Hradci Králové; RSDr. Zdeněk Kořvanec, místopředseda ONV v Náchodě a další.

DNEŠNÍ PROGRAM 53. JH

9.00 Pohovor odborné komise s DS Praha
9.00 Diskusní kluby
13.30 Schůze OŠ
14.00 Beseda s P. Horou o ND
16.30 DS Gottwaldov - Krásná Františka
16.30 Koncert: Proxima NKS Náchod
19.30 DS Lipt. Hrádek - Plné vrecka peňazí
21.00 Taneční zábava
21.15 Film: Poslední leč

Klub JD
ZŠ
Klub JD
Klub JD
JD
park AJ
JD
Slávie
park AJ

7/83

STŘÍPKY ze zákulisí

DÍK ZA OPERATIVNOST

Tu bezpochyby ve středu prokázali a díky za ni rozhodně zaslouží řidiči autobusů, pendulujících mezi Žďárkami a Hronovem. Protože se obě souběžná představení odpoledne jak v Jiráskově divadle, tak v sokolovně protáhla, museli muži od volantu vynaložit bleskovou operativnost, aby výměna stráží v obou hledištích se uskutečnila včas. Obdobný shon absolvovala odborná porota, která se sice nemusela tísnit v autobusech, ale časová tíseň znemožňovala „odskočit si“ na večeri, na kterou by později, vzhledem k tradičnímu nočnímu hodnocení představení, nebyl již čas. Druhý dík za operativnost patří personálu Klubu JD v čele s J. Tůmou, který v rekordně krátké době stihl členy poroty obsloužit a tím zaměřit jejich následnou pozornost jen a jen na večerní představení.

HOSTĚ Z LONDÝNA

Malá scéna LŠU a OKS Gottwaldova nepřijela na letošní Jiráskův Hronov, který bývá v posledních letech pomalu jejich stabilní „štací“, v malém složení. Neboť: již pátý rok trvají družební styky Malé scény (přijíždějící do Hronova počtvrté) s Divadlem mladých v Greenwichi, kde před časem Gottwaldovští uvedli právě Krásnou Františku, s níž na letošní přehlídku přijeli. A proto: když jim v těchto dnech britští amatéři jejich návštěvu oplátili, vzali jedenadvacetilenný soubor z londýnského Greenwiche právě do Hronova. Hosté ani jejich hostitelé však po dobu návštěvy nesložili ruce v klín a výsledkem tohoto tvůrčího neklidu je společně nastudované představení „Obrázky z výstav“ na hudbu M. P. Musorgského, s nímž vystoupili již v Gottwaldově.

KDO UMÍ, TEN UMÍ

Velice zajímavá je výstava k Roku českého divadla, umístěná v tělocvičně ZŠ na náměstí s názvem České jevištní umění ve fotografii Pavla Horníka. Svědčí o tom také jeden zápis v návštěvní knize: „Kdo umí, ten umí“. Snímky ostravského rodáka zachycují vysoce lidské a dramatické okamžiky: sdělení myšlenky, vytvoření krásy, smysluplný kontakt mezi lidmi. Pavla Horníka nezajímají snímky oslnivých hvězd, ale chápe umění a hudbu, jejichž náměty v jeho fotografii převládají, jako kolektivní umění, jako dílo soustředěné lidské součinnosti. Je vlastně reportér. Nepřítahuje ho však chaos, ale řád, jeho fotografie svědčí o naději. Proto jestli jste ještě nenavštívili výstavu Pavla Horníka, udělejte si chvilíčku času a zajděte se podívat na autorův kultivovaný projev.

Před třemi roky uvedla Malá scéna LŠU a OKS Gottwaldov na padesátém jubilejním Jiráskově Hronově hru z vlastní autorské dílny O kuráckej vojně. Předvedli hronovskému publiku v inscenaci plně poezie a divadelních metafor příběh o obyčejném venkovském děvčeti, do jejíhož života se „zamíchají“ strašlivým vpádem hroziví kuráci a odvěčnou ji s sebou do země kurácké. Příběh o putování této

MORDÝŘSKÁ HISTORIE posledních let JH

dívký zpět domů, ale hlavně o tom, že všude je chleba o dvou kůrkách, ať již jde o moravskou vesnici či kurácký domov.

Jako by se gottwaldovským mezi mordýři zalíbilo. A tak po tříleté pauze (nemyslím tím v účasti na JH — předloni zde přece byli s Arbuzovovou Irkutskou historií) se k nim vrátili. Tentokrát prostřednictvím hry Milana Calábka Krásná Františka aneb Strašné rejdy mořských vrahů.

Ani Milan Calábek není hronovskému publiku posledních let neznámým autorem. Připomeňme inscenaci Studia 02 z České Třebové Hra o životě a smrti Jana Fausta. Ve své práci se zcela zřetelně přiklání k vlastnímu, zcela specifickému typu současného pojetí tradic lidového divadla (vedle Fausta třeba i Hra o zavraždění svaté Celestýny). Z jeho dalších her si jen letmo připomeňme tituly Česká mše, Zázrak na louži, Frederic (dramatizace Flaubertova románu Citová výchova), Čas nočního světla aj.

Základní dramatický konflikt mezi dobrem a zlem, vyprávění
Dokončení na str 4

SOUČASNOST A BUDOUCNOST JIRÁSKOVA HRONOVA

Dokončení ze str. 1

— posoudí to samozřejmě také odborná porota.

Letošní praxe byla však umožněna také tím, že s více než ročním předstihem byla našim ústavem vydána metodicko-dramaturgická doporučení pro všechny divadelní a slovesné obory, že příprava výběru byla podrobně probrána s řediteli a metodiky krajských kulturních středisek, odpovědnými za sestavení a činnost krajských porot. Myslím, že všechna tato opatření zvýšila odpovědnost krajských porot za výběr z krajských přehlídek, protože dřívější návrhy z některých krajů nebylo vždy možné považovat za dost uvážené — závěrečné hodnocení ukáže, zda i hodnocení krajských porot byla vždy dost uvážená...

Praxi pro příští Jiráskův Hronov stanoví soutěžní řád, který je v závěrečném připomínkovém řízení vyhlášovatele, tj. ministerstva kultury ČR a který bude v září t.r. rozeslán do krajů. Nepochybně bude zachována podstatně zvýšená odpovědnost krajů za výběr inscenací, protože však nebude předem omezen repertoár (jako např. letos omezením na českou dramaturgii) a protože vyhlášovatelé přehlídky musí usilovat také o to, aby její celková dramaturgie odpovídala záměrům soutěžního řádu a koncepci vrcholné přehlídky zájmové divadelní činnosti, bude mít programová rada vyhrazenou možnost určitého, vymezeného výběru, ale pouze z toho, co kraje navrhnou. (54. JH bude ostatně celostátní přehlídkou a inscenace ze všech krajů ČR se na ni prostě ani nevejdou.)

Snažili jsme se také vyhnout pro arénová, halová představení velmi kritizovanému sálu Slávie a uvítali jsme nabídku organizačního štábu, který nám navrhl sál Kulturního domu v neďalekých Žďárkách spolu s pravou diváckou autobusy. Byli

bychom rádi, kdyby se nový sál osvědčil, protože na plánovanou přístavbu sálu Jiráskova divadla si ještě asi trochu počkáme. A „mimokukátková“ představení přece z Jiráskova Hronova již nelze vyloučit.

Hledáme také optimální formu diskusních klubů — chceme zachovat „stužkové“ kluby, které mají i krajům sloužit k provokaci tvořivého myšlení amatérských divadelníků a dáváme jim větší časový prostor, chceme přitom více umožnit i konfrontaci již formulovaného názoru amatérů s názory členů poroty a na méně častých společenských setkáních všech zájemců pak zkusit bilancovat vždy určitý větší úsek přehlídky.

Začali jsme také měnit zaměření Klubu mladých divadelníků: v době, kdy o výchovu mladých herců mají pečovat krajské lidové konzervatoře a další metodická opatření krajských a okresních kulturních středisek, chceme se perspektivně stále více věnovat mladým, již přece jen trochu zkušeným a talentovaným režisérům a asistentům režie, dramaturgům atd. Změn je více, zmíním se alespoň ještě o jedné, která bude zřejmě zajímat všechny: po mnoha letech budou na národní přehlídce opět oceňovány nejen jednotlivci, protože konec konců je divadlo společenský jev, po výtce kolektivní, a oceňování pouze individuálních výkonů pomohlo sice vyhnout se různým problémům, přineslo s sebou ale zase problémy jiné. Nebudou však vytvářeny žádné „žebříčky pořadí“, porota však navrhne ke zvláštnímu ocenění ty inscenace, které převýší průměr toho, co na 53. JH uvidíme a které v té či jiné míře budiž dobrým příkladem i pro další kolektivy.

ZDENĚK JÍROVÝ,
náměstek ředitele ÚKVČ,
předseda programové rady
53. JH

JIHOMORAVSKÝ KRAJ

ROK ČESKÉHO DIVADLA

Rok českého divadla motivoval soubory Jihomoravského kraje ke zvýšené činnosti a tím k realizaci řady úspěšných akcí, jejichž zabezpečení kladlo vysoké nároky na kulturně výchovná pracoviště Jihomoravského kraje.

P pečlivé zpracování dramaturgických plánů na sezónu 1982-1983 bylo výchozím bodem. Převážná většina souborů uvedla jako premiéry inscenace her českých dramatiků z klasického fondu i ze současnosti, se kterými se zúčastnila okresních i regionálních soutěží a ti nejlepší reprezentovali své okresy

na krajských přehlídkách. Potéšující skutečností byly akce vhodné doplňující divadelní festivaly jako výstavy divadelních fotografií, scénografických návrhů, kostýmů. Rada souborů v tomto roce uskutečnila, nebo plánuje členský aktiv s příváním bývalých členů souborů.

V Jihomoravském kraji byla po 11 letech velmi úspěšně obnovena tradice krajských přehlídek divadelních souborů, v tomto roce umístěná do Blanska; v předešlých letech byla volena forma soutěžního výběru v sídlech souborů. Také první zkušenosti z Krajského festiva-

lu divadelních souborů dospělých, hrajících pro děti v roce 1982 byly zúročeny na II. festivalu v Třebíči a položily tak základ k systematické práci v této mimořádně důležité oblasti.

Krajských divadelních festivalů se v roce 1983 zúčastnilo celkem 20 souborů JmK. Obecně platné závěry vyplývající ze zhodnocení přehlídek dokazují vhodnost nejširším způsobem pojeté spolupráce amatérů s profesionály, zvláště v oblasti režie a scénografie. Soubory, které mají patrona nebo spolupracovníka z profesionální di-

Dokončení na str. 4

LITA K JUBILEU

Slovenská literárna agentúra v Bratislave pripravuje na roz-
množenie k Roku českého divadla viacero divadelných textov čes-
kých autorov klasických i súčasných. Už vyšla hra pre deti Jarmily
Hanzálkovej Jablčko mladosti a po schválení v edičnom pláne
postupne vyjdú tieto texty: **České divadlo deťom** — Zborník báb-
kových hier k Roku českého divadla, v ktorom sú zahrnuté báb-
kové hry K. Nováka **O Palčekovi**, M. Pavlíka **Hrdina jednej noci**,
J. Barteka **O veľmi chorej princeznej**, V. Pospíšilovej **Princezná
s ozvenou**, M. Markovej **Diablov most** a J. Dvořáka **Jánošík**. Ďalej
vyjde hra Josefa Kvapila **Princezná Púpavienka** v preklade a úpra-
ve Josefa Mokoša, M. Mašatovej **Štyri rozprávky o jednom dra-
kovi**, **Baranček priamo z rozprávky** Vl. Straku. Pre dospelých sa
pripravujú hry: Vl. Venclíka **Šťastná rodina**, O. Daňka **Dvaja na
koní**, jeden na somárovi, K. Steigerwalda **Foxtrot**, A. Koenigsmar-
ka **Kto hovorí s koňom**, J. Šotolu **Peší vtáci**, J. Boučka **Sonáta
padajúceho listia** a I. Bednářa **Klauni**. Z klasiky to bude dielo
bratov Mrštíkovcov **Maryša**. Tieto texty si určite nájdú cestu na
slovenské ochotnícke javiská pre svoje myšlienkové bohatstvo
ako aj pre spestrenie dramaturgických plánov, v ktorých inscená-
cie hier českých autorov klasických i súčasných majú svoje
trvalé miesto.

OCHOTNÍCI Z LIPT. HRÁDKU SA PREDSTAVUJÚ

Divadelný ochotnícky súbor pri ZK ROH Tesla Liptovský Hrádok
nie je hronovským divákom neznámy. Jeho tohtoročná účasť na 53.
Jiráskovom Hronove je už jeho štvrtým vystúpením na doskách
Jiráskovho divadla.

Ochotníci z Liptovského Hrád-
uvedli na 46. JH inscenáciu hr.
Josefa Hollého **Gelo** alebo tí
druhí a **Gelo**, ktorá bola svoj-
ráznou adaptáciou hry sloven-
ského klasika, známej v orígi-
náli pod názvom **Gelo Sebe-
chlebský**, na 48. JH ochotníci z
Liptovského Hrádku priviezli do
Hronova inscenáciu hry talian-
ského klasika Carla Gozziho
Kráľ jeleňom tiež vo vlastnej ú-
prave a napokon na 49. JH vy-
stúpili s inscenáciou hry zasl.
um. Jána Soloviča **Pozor na an-
jelov**. Ochotnícky súbor z Lip-
tovského Hrádku, ktorý už dlhé
roky patrí k špičke sloven-
ského ochotníckeho divadelníct-
va je nositeľom Čestného uzna-
nia MK SSR z roku 1967 a v ro-
ku 1980 získal za dlhoročné

tvorivé výsledky v ochotníckom
divadle Cenu Antonína Zápotoc-
kého. Súbor pod vedením dr.
Ivana Šenšela je výborným ko-
lektívom, ktorý vie, čo chce a
dokáže to svojimi inscenáciami
patričným spôsobom aj doku-
mentovať. Spýtali sme sa dr.
Ivana Šenšela autora úpravy
ako aj režiséra inscenácie mu-
zikálu zasl. um. Jána Soloviča
Plné vrecká peňazí, čo ho vied-
lo inscenovať práve tento text.
Tu sú slová dr. I. Šenšela:

„Chceli sme inscenovať hru
slovenského autora a muzikálo-
vá úprava Lasicu a Satinského
hry zasl. um. Jána Soloviča **Zob-
rácke dobrodružstvo** pod náz-
vom **Plné vrecká peňazí** nás
plne zaujala, až sme sa rozhod-
li ju pripraviť k našej novej

Slovenský reprezentant - di-
vadelní súbor z Liptovského
Hrádku si musí rozložiť svoje
herecké sily na pátek a sobotu,
neboť obě představení uvede v
jiný den. Jen titul bude stejný:
„Plné vrecká peňazí.“

premiére. Pristupovali sme k
textu tvorivým spôsobom a mo-
ja úprava posúva žobráka Igná-
ca z úlohy obete do úlohy ma-
nipulátora ľudí, pre ktorých sú
peniaze všetkým v živote. Tým,
že žobrák Ignác je zároveň aj
moderátorom v inscenácii, len
znásobuje a podtrhuje môj re-
žijný zámer pranierovať morál-
ne nedostatky nášho súčasníka,
tak ako to vykreslil vo svo-
jej hre sám autor. Hudbu sme
naštudovali z moskovskej insce-
nácie od sovietského autora
Šaulského, pre jej kvality a za-
ujímavé podfarbenie textovej
predlohy. Naša inscenácia je
antiluzijným divadlom, ktorá
v kabaretno grotesknej podobe
interpretuje autorský text. Sme
radi, že ako víťazi 16. ročníka
Palárikovej Rakovej sa už po
štvrtýkrát môžeme predstaviť
hronovským divákom a dúfame,
že aj tentoraz ich dôveru ne-
sklameme.“

● MEZI SLOVENSKÝMI OCHOTNÍKY ●

ROK ČESKÉHO DIVADLA

Rok českého divadla 1983 ne-
našiel slovenských divadelných
ochotníkov nepripravených. Aj
keď ochotnícke divadelné sú-
ťaže na Slovensku všetkých vý-
konnostných kategórií (A, B, C,
D) značne trpia periodizáciou
(v roku 1983 iba súbory kate-
górie A - vyspelé) mali svoju
vrcholnú celoslovenskú pre-
hliadku v Spišskej Novej Vsi)
v dramaturgii súborov najmä B
a C kategórie sa objavili tituly
českých autorov či už klasic-
kých alebo súčasných, ktorých
inscenácie súbory venovali Ro-
ku českého divadla. Spomenie-
me iba niektoré z nich: divadel-
ný súbor Makyta Púchov in sce-
noval kolektívnu drámu K. Čap-
ka **R.U.R.**, DS pri Dome ROH v
Prievldzi inscenoval v premiére
hru bratov Čapkovicov **Lásky
hra osudná**, DS pri ZK ROH n.

p. IMUNA Šarišské Michaľany
hru Jana Jílka **Můj hrad**, DS Pe-
trovice hru J. Zeyera **Radúz a
Mahuliena**, DS Ivery z Bratisla-
vy Hru na Zuzanku Miloša Ma-
courka ako aj hru Jiřího Suchého
Taká strata krve, bábkársky
súbor pri ZK ROH Tesla Liptov-
ský Hrádok inscenoval hru
Oldřicha Augusta **Muzikanti** a
mnohé iné. Slovenská literárna
agentúra v Bratislave vo svo-
jom edičnom pláne na rok 1983
pripravila 12 nových prekladov
z češtiny z ktorých mnohé sa
iste dostanú aj na ochotnícke
javiská, tým viac, že ide o texty
neobyčajne zaujímavé svojou
dramatickou výstavbou ako aj
myšlienkovým posolstvom. Mno-
hé divadelné súbory majú titu-
ly rozštedrované (DS pri Zväze
divadelných ochotníkov Likav-
ka pripravuje premiéru hry La-

dislava Stroupežnického **Naši
furianti**) iné zasa už premiéro-
vali a zúčastnili sa tých diva-
delných súťaží, ktoré v rámci
periodizácie pripadajú na rok
1983.

Hry českých autorov klasic-
kých i súčasných nielen v Roku
českého divadla sú neodmysli-
teľnou súčasťou dramaturgic-
kých plánov slovenských ochot-
níckych divadelných súborov
všetkých kategórií. Naše súbo-
ry sa vždy k nim budú vracáť
pre ich umelecky hodnotné a so
súčasnou korešpondujúce po-
solstvo. Treba záverom vysloviť
želanie, aby v blízkej budúcnos-
ti sa sprístupnilo čím viac pre-
kladov českej drámy sloven-
ským ochotníckym súborom, aby
zo širokej žánrovej palety tex-
tov bratskej českej dramatiky
si mohli vybrať to najlepšie. MŽ

HUMOR

před i za oponou

DNESKA JE ŘADA NA VÁS

Herec Hugo Haas chodíval
každý den na večere a pak do
vinárny s neméně známým vý-
robcom filmů a jeho tajemní-
kem. Pan producent za něho
vždycky platil. Když to trvalo
už měsíce a výrobce zase vyta-
hoval tobolek, aby srovnal účet,
chytil ho Haas za ruku a roz-
hodně zaprotěstoval: „Ne, ne,
pane řediteli, dneska ne!“ Po-
tom se obrátil na tajemníka a
dodal: „Dneska je řada na
vás!“

ROZČÍLENÝ HUGO

Kdysi hrál Hugo Haas ve fil-
mu **Sestra Angelika** s režisérem
Mac Fričem. Haas šáněl Friče
celé dopoledne telefonem, ale
pořád ne a ne ho zastihnout.
Když už volal do jeho bytu asi
podesáté, zle se rozčílil a po-
stěžoval si paní Fričové: „To je
strašné, milostpaní! Já se po-
řád toho Maka nemůžu dovolat
a toho vola domakat!“

NUŽE DOBROU NOC

Když hrál Jaroslav Vojta v
Brně, poprvé poznal co je to
tréma. Tenkrát byla na reper-
toáru stará Štěpánkova hra Čech
a Němec. Vojta v ní hrál jednu
z hlavních rolí, bohatého mly-
náře. Když hra končí, má mly-
nář předstoupit až na rampu a
odtud pronést k obecenstvu:
„Nuže, všechno dobře dopadlo!
Jste-li spokojeni i vy, pak vy-
chutnáme dvojnásob vše, co
nám ztřešší den přinese.“ Všechno
tedy dobře dopadlo, hra se
chýlila ke konci, Jaroslav po-
stoupil na rampu, nadýchl se,
ale běda! „Nuže, nuže, tak, tak
teda dobrou noc. Nuže, to to do-
padlo!“ Opona spadla a Vojta
se vypoťoval z jeviště za not-
ného řehotu kolegů.

STÁRNU. HOCHU STÁRNU

Jaroslav VOJTA nezakázal ni-
kdy žádnou legraci a dokázal i
přes vysoký věk bavit společ-
nost dlouho do noci, ba mnohdy
až do pozdních ranních hodin.
Jednou se mu obdivoval Stani-
slav Neumann, který mu v pau-
ze mezi zkouškami řekl: „Ja-
roušku, prosím tě, jak to vlast-
ně děláš? Víš, ten tvůj životní
optimismus a ta tvá vitalita i
jak dovedeš držet krok s mla-
dými lidmi, to je prostě něco
neuvěřitelného.“ Vojta se na ně-
ho zadíval, potom se usmál a
odpověděl skoro lítostivě: „Jó,
človče, to bylo kdysi! Kdepak
dneska! To už není ono. Už mi
to tak nejde. Stárnu, hochu,
stárnu. Kdepak do kurpění, to
já už teď nevydržím. Jó, abych
nezapomněl, zrovna předeví-
rem jsem to táhnul až do rá-
na.“

Dokončení se str. 1

váčekmu okruhu i velice kriticky - samotný závěr Adama Stvořitele, který by se možná zdál někomu značně pesimistický a deprimující, staví před své vrstevníky jako palčivou otázku v tom smyslu, že problémy současného světa nelze řešit ani negací, ani únikem před realitou, ale že je třeba zamýšlet se nad tím, co každý z nás může udělat pro budoucnost vlastní i společnosti, ve které žije. Je přirozené, že mladá generace má při svém nárůstu do života kritický vztah ke svému okolí, ale je také přirozené, že tuto kritičnost (mnohdy i přerůstající do pocitu jisté negace (musí jed-

noho dne vystřídat otázka po vlastní odpovědnosti, po vlastním konstruktivním přístupu k životu vůbec.

Samostatný diskotekový rámec je v interpretaci Anabdi vada vcelku velmi decentní, problém se však zdá jeho funkční využití. Zatímco v počátku představení se zdá, že režisér tento princip důsledně využívá k obrazu světa mladé generace a z něho „vycházejících“ postav, později působí tyto hudební „přeryvy“ více mechanicky. Jakoby tato transkripce klasického textu byla pouze formální. Problémy se objevují i v ostatních divadelních složkách. Zatímco základní scénografické ře-

šení hracího prostoru působí vcelku sympaticky, horší je to s funkčním propojením „dělicí“ sítě, ale i kostýmů a jejich barevného rozvrstvení (snad nejmarkantnější se to projevuje v kostýmu postavy Zmetka, ale i ostatních „členů Adamova týmu“). Dobré je mírně ironizující využití některých současných prvků na kostýmech (otvírání lahvi, špendlík atd.).

V oblasti herecké práce se jistě projevuje nezkušenost členů tohoto mladého souboru (myšleno dobou existence). Zřetelné nedostatky v technickém vybavení souboru nahrazuje poměrně zajímavým typologickým obsazením.

Přes všechny problémy dramaturgické úpravy, režijního zpracování, využití všech ostatních divadelních složek, i herecké práce jde o inscenaci, která může oslovit (a jak se zdá i oslovuje) především své generační diváky.

Dokončení ze str. 2

o vítězství dobra nad „nesmírnými“ ouklady a nástrahami je v Calábkově hře podáváno svižným, vtipným a z komiky staročeského jazyka vyplývajícím dialogem. Příběh se hemží „ne-srdečnými“ padouchy, mořčými vrahy, potentáty anglickými, turkobijci a dalšími rozličnými

MORDÝŘSKÁ HISTORIE posledních let JH

oudy. To vše je pro tento typ divadla nezbytnou divadelní naivitou, kdy psychologie (a z ní vyplývající zápletky a konflikty) je omezena pouze na jeden základní určitý rys, staví před náš zrak obraz světa sice hodně odtazitého od světa našeho, ale který přesto přese všechno má s ním i mnoho společného.

● JIOMORAVSKÝ KRAJ ●

Rok českého divadla

Dokončení se str. 2

vadelní sféry, které intenzivně využívají možnosti vzdělávání v odborných seminářích a školeních a hledají poučení i v inspirativních inscenacích jiných scén, srovnávají a přehodnocují svou tvůrčí činnost v intencích současných vysokých požadavků na divadelní umění, výrazně vynikají nad soubory, které zú-

stávají pouze u svých vlastních zkušeností nebo lpějí na bývalé, mnohdy slavné minulosti jako výchozím bodu umělecké tvorby.

Specifikou Jihomoravského kraje jsou plánované oslavy 100. výročí českého divadla v Brně, které připadají na rok 1984. Podzimní aktiv jihomoravských ochotníků bude věnován nejen Roku českého divadla, ale také tomuto významnému výročí.

V souvislosti s dlouholetou koncepcí vývoje amatérského divadla v Jihomoravském kraji připravujeme s předstihem soubory na oživení zájmu o inscenování her v přírodě a plánovaný I. krajský festival v roce 1984 bude věnován již zmíněnému jubileu českého divadla v Brně. Eliška Nováková

Pane Káva

JEDNU KÁVU

Návštěvníky letošního Jiráskova Hronova mile překvapilo nové příjemné prostředí restaurace Radnice. Nápad na renovaci se zrodil letos v únoru a Hronovští se hned dali do práce. V první etapě byly provedeny stavební úpravy a nová elektroinstalace, v druhé od 19. do 28. července byl upraven interiér. A již v pátek v 15 hodin Radnice přivítala první hosty JH.

A co tomu říká vedoucí této provozovny, Jiří Káva?

„Jsem rád, že se hostům u nás líbí, v novém prostředí se také návštěvníci chovají mnohem slušněji. Příští rok překvapíme ochotníky ještě nově upravenou vinárnou, práce na ní budou probíhat letos v zimě. Jen kdyby bylo možno vylepšit ještě ubytovací kapacitu, letos už pomalu dosluhuje... Pak by byli hosté určitě plně spokojeni.“

Je třeba jen dodat, že v útulném prostředí Radnice, které navrhl ing. arch. Tomek z Náchoda, se návštěvníkům zcela jistě líbí. Vždyt denní tržba je během JH přes 14 tisíc korun, denně je vydáno téměř 500 jídel a mimochodem, míst je v restauraci oproti minulým letům o 7 více.

Nasbíráno na schodech (divadelních)

M. Z. Vrchlabí

Bylo to fajn. Mělo to páru. Dokázali Čapka udělat i těmi 50 lety tak aktuálního, že se člověk té jeho jasnozřivosti současníka diví. A pokud jde o interprety, tak ti byli připraveni skvěle, jak pohybově, tak mluvň i tím svým současným viděním světa.

J. K. Hradec Králové

Na letošním Hronově se stále diskutuje o výpovědi na jevišti. Konečně je tady.

V. M. Brno

Ačkoliv mě představení oslovilo, mám vůči němu značné výhrady. Kromě perfektního díla a choreografie, byly ostatní komponenty inscenace značně nevyrovnané - zvláště pak he-

recké výkony a užití techniky zvuku.

F. L. Třeboň

Idea inscenace výborná. Ale poněkud mě vadily některé použité prostředky (lešení, hluk).

J. P. České Budějovice

A co vy - závěrečná otázka zodpovězena bouřlivým potleskem publika dala za pravdu, že spirála života, přes různé nedokonalosti směřuje vzhůru a ne-

Adam Stvořitel

bude přetnuta. Tak jsem nějak pochopil smysl celé inscenace.

E. M. Bratislava

Vďaka! Naozaj príjemný, napriek tomu burčujúci zážitok. Chcel som byť tiež na javisku.

J. S. K. Vodňany

Velice zajímavá a strhující inscenace. Podařila se výpověď o obecných zákonitostech lidské společnosti prostředky, které ryze patří současné generaci.

M. D. Pardubice

Strhující představení s výbornou pohybovou složkou a dobře vybranou muzikou. Je vidět dlouholetá režijní práce, a nejen režijní.

J. Š. Blansko

Nemám slov. Vše vyvážené a naprosto sdělné. PS. Problém blech jsem zde v Hronově pochopil. Moc pěkné. Gratuluji.

Bezejmení

Bylo to nejlepší představení. Na toho Milese jsem měl hrozný vztek. Asi to hrál dobře.